

STRATEGIA ROZWOJU

Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie

Zmieniający się świat i nowe wyzwania niewątpliwie pozwalają sądzić, że bezpieczeństwo jako wieloaspektowy i złożony obszar badań i kierunek studiów, stają się coraz ważniejsze, popularniejsze, wręcz niezbędne. Wykładowcy Instytutu posiadają gruntowną i aktualną wiedzę, potrafią przekazać ją zrozumiale i frapująco. Młodzi adepci są wysoce zapotrzebowani w społeczeństwie.

Warunkiem innowacyjnego rozwoju i wiarygodnej współpracy ze społeczeństwem dziś jest rozwijanie i propagowanie badań naukowych. Wielką wartością dla środowiska akademickiego z perspektywy czasu niesie za sobą trwałość, budowa tradycji i ciągłość działania. Podwaliną organizacyjnego, naukowego i dydaktycznego wielopokoleniowego zespołu rozwoju Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie są struktury obecnego Instytutu Nauk o Bezpieczeństwie w jednośći wszystkich jego byłych oraz obecnych pracowników i współpracowników, a także liczne grono studentów i absolwentów studiów prowadzonych przez Instytut.

Rodowód Dyscypliny zarówno jak i Instytutu Nauk o Bezpieczeństwie jest znacznie dłuższy, trwa już bez mała około czterech dekad, sięgając powołanego na początku lat 80h Zakładu Wychowania Obronnego w strukturze Instytutu Nauk Pedagogicznych, który dał początek działalności pod różnymi nazwami jednostek organizacyjnych, które ewoluowały do obecnej postaci.

Instytut Nauk o Bezpieczeństwie został utworzony zarządzeniem Rektora Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w dniu 17 grudnia 2013 roku, na mocy którego z dniem 1 stycznia 2014 roku Katedra Bezpieczeństwa i Edukacji Obywatelskiej została przekształcona w Instytut Bezpieczeństwa i Edukacji Obywatelskiej (IBiEO). Początkowo Instytut tworzyły cztery katedry: Bezpieczeństwa Narodowego, Edukacji dla Bezpieczeństwa, Wychowania Obywatelskiego oraz Technologii i Mediów Edukacyjnych.

W ciągu wieloletniego istnienia na początku Katedry, a zatem Instytutu, ich rozwój ulegał wielu przekształceniom, dostosowując ofertę naukową i edukacyjną do zmieniających się warunków. Rozszerzenie zakresu badawczego i dydaktycznego o szeroko pojęte zagadnienia bezpieczeństwa spowodowało w 2017 roku zmianę nazwy Instytutu na Instytut Nauk o Bezpieczeństwie, w którego skład weszło 5, a obecnie – 6 katedr: Katedra Bezpieczeństwa Narodowego; Katedra Bezpieczeństwa Międzynarodowego; Katedra Bezpieczeństwa Wewnętrznego; Katedra Bezpieczeństwa Społecznego; Katedra Bezpieczeństwa Militarnego; Katedra Bezpieczeństwa Informacyjnego i Medialnego; Katedra Edukacji dla Bezpieczeństwa.

Wzbogacenie oferty naukowej i dydaktycznej spowodowało wzrost zainteresowania studiami w naszym Instytucie w kontekście edukacyjnych zmian. Aktywność naukowa i publikacyjna stała się podstawą zakwalifikowania INoB przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego do kategorii B jednostek naukowych. Dorobek publikacyjny pracowników i doktorantów INoB jest dostrzegany przez środowisko naukowe w kraju i za

granica. Świadczą o tym m.in. liczne cytowania prac naukowych pracowników oraz wskaźnik Hirscha.

Instytut Nauk o Bezpieczeństwie posiada uprawnienia do nadawania stopnia Doktora w Dyscyplinie Nauki o Bezpieczeństwie.

Obecnie prowadzono studia na dwóch kierunkach: na Kierunku Bezpieczeństwo państwa na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia (w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym); na Kierunku Bezpieczeństwo zdrowotne na poziomie studiów pierwszego stopnia (w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym). Zajęcia na Kierunku Bezpieczeństwo państwa prowadzone są na sześciu specjalnościach w ramach drugiego stopnia studiów. Dyscyplina Nauki o Bezpieczeństwie ma również swoich doktorantów Szkoły Doktorskiej.

Ważnym elementem działalności Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie są prowadzone badania naukowe, które koncentrują się na siedmiu głównych kierunkach: społeczny i edukacyjny wymiar bezpieczeństwa; kształtowanie bezpieczeństwa publicznego jako priorytetu funkcjonowania państwa; bezpieczeństwo informacyjne w społeczeństwie demokratycznym; bezpieczeństwo militarne Polski, nowe technologie w bezpieczeństwie militarnym, kultura strategiczna, współczesne konflikty zbrojne; kultura informacyjna w ujęciu interdyscyplinarnym; transnarodowe wyzwania globalne w procesie budowy bezpieczeństwa społecznego państw; human security – wybrane aspekty bezpieczeństwa ludzkiego na przestrzeni dziejów. Oprócz tego kadra INoB naukowo prężnie się rozwija, publikując co roku 10-12 monografii, 20-22 artykułów naukowych w czasopiśmie polskich i zagranicznych z listy A, B i C.

Misja Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie

Misją Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie jest ciągły rozwój i doskonalenie jakości badań naukowych prowadzonych przez pracowników w ramach dyscypliny; systematyczne osiąganie kolejnych stopni awansu naukowego; osiągnięcie doskonałości naukowej i budowanie naukowych podstaw dla praktyki działania społecznego.

Cele te mogą być osiągnięte przed prowadzenie i rozwój badań w szeroko rozumianym obszarze Nauki o Bezpieczeństwie. Wyniki badań będą miały charakter lokalny, regionalny oraz ogólnopolski.

Najważniejsze cele działalności:

- Kształcenie wysoko kwalifikowanych kadr;
- Prowadzenie oryginalnych badań naukowych w obszarze Nauki o Bezpieczeństwie;
- Upowszechnianie wiedzy i popularyzacja wyników badań.

Zadania są realizowane przez stałe doskonalenie programów nauczania i aktywny udział pracowników INoB w badaniach naukowych finansowanych przez Uczelnię, i programy międzynarodowe.

Wizja Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie

Wizja Rady Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie zgodna jest z wizją sformułowaną na kadencje 2020-2024 przez władze Rektorskie Uniwersytetu oraz Wydziału Nauk Społecznych i zakłada ciągły rozwój naukowo-badawczy i kadrowy dyscypliny zarówno z punktu widzenia osiągania kolejnych stopni, awansu naukowego jak również poprzez systematyczne doskonalenie jakości badań. Elementem rozwoju naukowego, który powinien mieć ważne miejsce w procesie rozwoju badań realizowanych w ramach Dyscypliny jest współpraca zarówno z ośrodkami naukowymi w kraju, jak i z ośrodkami zagranicznymi.

Ważnym elementem doskonalenia aktywności badawczej także jest pozyskiwanie finansowania z dostępnych źródeł krajowych i zagranicznych. Rozwój Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie w Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie realizuje się poprzez wysoką jakość badań naukowych, które wnoszą istotny wkład w rozwój dyscypliny. Wysoka jakość badań naukowych potwierdzona jest przez publikacje wyników badań w licznych czasopismach, monografiach oraz rozdziałach w monografiach.

Dyscyplina Nauki o Bezpieczeństwie jest jedną z 8 dyscyplin składających się na Wydział Nauk Społecznych, prowadzone badania oraz kierunki rozwoju są zgodne także z interdyscyplinarną strategią rozwoju Wydziału Nauk Społecznych .

Ważnym elementem wizji jest zrównoważony rozwój naukowo-badawczy i kadrowy oraz powiązanie doskonałości badań naukowych z doskonałością procesu dydaktycznego.

Wizja rozwoju Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie obejmuje priorytetowe działania w zakresie dydaktyki, badań naukowych, rozwoju kadry naukowej oraz udoskonalania struktur organizacyjnych INoB. Celem podejmowanych działań jest zapewnienie Dyscyplinie Nauki o Bezpieczeństwie nowoczesnych pozycji oraz prężnego rozwoju ramach jednostki naukowo-dydaktycznej, otwartej na współpracy międzynarodową i krajową, która jest dobrze postrzegana i rozpoznawana tak w kraju i regionie, jak i za granicą.

Strategia rozwoju Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie

Podstawa strategii Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie oparta jest na Strategii Rozwoju Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w latach 2014-2022 z nowelizacją 2019 roku wynikającą z dostosowania do Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce oraz Strategii Rozwoju Wydziału Nauk Społecznych na lata 2020 -2022. Strategia ta ma charakter krótkoterminowy i obejmuje okres na trzy lata - do roku 2022, jednak podejmowane działania zmierzające do rozwoju Dyscypliny swoimi skutkami obejmować będą lata 2020-2024.

Strategia Dyscypliny jest ściśle powiązana z aktualnymi i przyszłymi wyzwaniem, uwzględniającymi sytuację polityczną i społeczną kraju, a w szczególności perspektywiczne kierunki rozwoju badań naukowych i kształcenia wyższego oraz kształtowania innowacyjnej gospodarki.

Strategia w zakresie polityki kadrowej

Polityka kadrowa jest ściśle związana z umacnianiem pozycji naukowej i dydaktycznej Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie oraz utrzymaniem stabilnej kadry dydaktycznej stanowiącej minimum kadrowe dla wszystkich kierunków studiów. Polityka kadrowa Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie jest nierozzerwalnie powiązana z prowadzonymi kierunkami studiów, badaniami naukowymi, działalnością organizacyjną i upowszechnieniem wyników badań.

Szczególny nacisk kładzie się na:

- Wzmocnienie kadrowe Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie o specjalistów z zakresu Nauk o Bezpieczeństwie, w szczególności ze znajomością języka angielskiego na należytych poziomie;
- Zachęcanie pracowników Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie do rozwijania badań naukowych i działalności wdrożeniowej mieszczących się w obrębie dyscypliny naukowej oraz jej szczegółowych zakresach, uzyskiwanie stopni i tytułów naukowych;
- Zatrudnienie na stanowiskach nauczycieli akademickich specjalistów, którzy uzyskali stopnie i tytuły naukowe w wymienionych zakresach;
- Zachęcanie młodych pracowników naukowo-dydaktycznych do odbywania staży w renomowanych zagranicznych ośrodkach badawczych.

Powyższe działania prowadzone są konsekwentnie od kilkunastu lat na naszych kierunkach studiów i przynoszą spodziewane efekty. Procedura awansu naukowego, stosowana przez INoB, oparta jest o ocenę osiągnięć naukowych i dydaktycznych nauczycieli akademickich, określoną w przyjętych przez Senat Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie rozwiązaniach strategicznych i regulaminach.

W ocenie osiągnięć naukowych wykorzystywane są powszechnie stosowane parametry naukometryczne, takie jak: wskaźnik Hirscha (h), liczba cytowań, liczba prac opublikowanych w czasopiśmie z impact factor (IF), wielkość IF, punktacja czasopism zgodna z aktualnym systemem oceny parametrycznej MNiSzW, wkład osobisty w pracach wieloautorskich itp. Celem Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie jest zatem dostosowanie sytuacji kadrowej w poszczególnych Katedrach do wymagań rynku i potrzeb studentów.

Do głównych trudności i problemów kadrowych zalicza się znaczące zróżnicowanie poziomu dokonań naukowych, dynamiki rozwoju kadr naukowych.

Celem strategicznym dyscypliny nauki o bezpieczeństwie jest:

- Sukcesywne zwiększanie liczby samodzielnych pracowników naukowych z tytułem profesora i stopniem doktora habilitowanego w zakresie Nauki o Bezpieczeństwie, co w perspektywie pozwoli na uzyskanie przez Dyscyplinę Nauki o Bezpieczeństwie uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie Nauki o Bezpieczeństwie;
- Wzmocnienie kadrowe istniejących Katedr, zachęcanie pracowników do nawiązywania współpracy interdyscyplinarnej i międzynarodowej, co z kolei powiększa możliwości umiędzynarodowienia i konkurencyjność badań, prowadzi do udoskonalenia prowadzonej dydaktyki.

Strategia w zakresie dydaktyki

Jednym ze strategicznych celów Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie jest szeroko pojęte doskonalenie procesu kształcenia realizowane poprzez ewaluację planów i programów studiów oraz podnoszenie atrakcyjności oferty dydaktycznej, zgodne z założeniami Krajowych Ram Kwalifikacji, w tym także modyfikowanie i tworzenie nowych kierunków/specjalności/specjalizacji dostosowanych do zgłaszanych potrzeb społeczno-gospodarczych i zmian demograficznych. W ramach tych działań w 2021/2022 roku akademickim w INoB będzie uruchomiony jeszcze jeden kierunek studiów – bezpieczeństwo międzynarodowe w języku angielskim oraz polskim. Strategicznym celem jest poszerzenie tej działalności i zwiększenie liczby studentów zagranicznych.

W ramach wszystkich kierunków studiów powinny zostać przygotowane kursy/przedmioty/moduły prowadzone w języku angielskim, które mogłyby być zaoferowane studentom zagranicznym w ramach wymiany międzynarodowej. Te działania przyczynią się do pełniejszego wykorzystania potencjału Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie oraz jej wszechstronnej promocji na arenie krajowej i międzynarodowej. Konieczna jest także bardziej aktywna promocja Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie wśród uczniów szkół średnich w celu lepszego ich zapoznania z ofertą edukacyjną, w tym także aktywna promocja prowadzona poza granicami kraju. W tym, zakresie, w szerszym stopniu będą wykorzystywane media elektroniczne, m.in. filmy promocyjne, portale internetowe i społecznościowe.

W strategię Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie wpisuje się także troska o zapewnienie ustawicznego rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej prowadzącej kształcenie na wszystkich kierunkach studiów, w tym wspieranie uzyskiwania kompetencji praktycznych i specjalizacji zawodowych, przy ścisłej współpracy z interesariuszami zewnętrznymi i szeroko rozumianym otoczeniem gospodarczym, co gwarantuje wysoki poziom realizowanych zajęć i powiązanie efektów kształcenia z potrzebami rynku pracy. Istotnym elementem systemu zapewniającego kształcenie na wysokim poziomie jest ocena pracowników dydaktycznych systematyczna dokonywana przez studentów.

W Dyscyplinie Nauki o Bezpieczeństwie realizowane są obowiązujące w Uczelni procedury w zakresie kontroli oraz doskonalenia jakości kształcenia obejmujące hospitacje zajęć, ankietyzację studentów po zakończonym

semestrze, w roku akademickim 2020/2021 - drogą elektroniczną oraz monitorowanie losów absolwentów. Ocenie podlegają wszyscy nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia dydaktyczne ze studentami. Uzyskane wyniki oceny są opracowywane i analizowane przez członków Zespołu ds. Jakości Kształcenia. W przypadku uzyskania przez ocenianego pracownika dużej liczby uwag krytycznych, bezpośredni przełożony przeprowadza rozmowę z ocenianym.

Każdy nauczyciel akademicki podlega dwukrotnej hospitacji w okresie oceny okresowej. Konieczne jest doskonalenie i powiązanie wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia z należytymi bodźcami motywującymi oraz zwiększenie roli studentów w kształtowaniu programu studiów, również poprzez zwiększenie liczby modułów/przedmiotów do wyboru oraz możliwości udziału w dodatkowych szkoleniach praktycznych.

Stosowane metody dydaktyczne i organizacja kształcenia.

Dla osiągnięcia zaplanowanych w sylwetce absolwenta celów stosowany jest szeroki wachlarz metod dydaktycznych. Podstawowym sposobem kształcenia są wykłady i ćwiczenia oraz seminaria. W zależności od specyfiki realizowanego przedmiotu ćwiczenia przyjmują różne formy zajęć. Studenci mają też możliwość wykorzystania nowoczesnych metod samokształcenia na odległość dzięki szerokiemu dostępowi do Internetu. Takie formy kształcenia na odległość, w tym elektroniczna wymiana materiałów dydaktycznych będą systematycznie rozwijane.

Jednym z priorytetów Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie są także działania zmierzające ku lepszej organizacji procesu kształcenia polegające na umożliwieniu bardziej aktywnego udziału studentów w tym procesie, m.in. poprzez przygotowywanie prac pisemnych, projektów i innych opracowań we współpracy z wykładowcami i przedstawicielami właściwych instytucji.

Celowe jest też zwiększanie roli indywidualnych ścieżek kształcenia i opieki nad studentami szczególnie uzdolnionymi. Dyscyplina Nauki o Bezpieczeństwie pozyskuje i będzie kontynuowała starania o zewnętrzne finansowanie szkoleń praktycznych i staży zawodowych dla studentów i absolwentów. W tę strategię wpisują się też działania zmierzające do stworzenia efektywnego systemu potwierdzania kompetencji zdobytych poza szkolnictwem wyższym.

Cele praktyk, formy realizacji, system kontroli, zaliczenia.

W trakcie odbywania studiów na naszych Kierunkach studentów obowiązują praktyki, których charakter jest ściśle dostosowany do realizowanego charakteru studiów. Nadrzędnym celem tej formy kształcenia jest zapoznanie się studentów z praktycznymi aspektami dotyczącymi realizowanego kierunku studiów oraz zdobycie dodatkowych, praktycznych umiejętności. Bezpośrednią kontrolę nad praktykami sprawują koordynatorzy

praktyk – osoby zatwierdzone przez Radę INoB. Ponadto, studenci zobowiązani są do sporządzenia dziennika praktyk, w którym prowadzona jest szczegółowa ewidencja czasu praktyki, zakres wykonywanych czynności, a także uwagi, obserwacje i wnioski studenta. Warunkiem zaliczenia praktyki jest: dostarczenie stosownego zaświadczenia z miejsca realizacji praktyki wraz z opinią, przedstawienie dokumentacji z przebiegu praktyki w postaci wypełnionego dziennika praktyk oraz, w zależności od kierunku studiów, ustne zaliczenie prowadzone przez koordynatora praktyk.

Strategicznym celem Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie w zakresie odbywania praktyk studenckich jest zwiększenie kontroli nad praktykami oraz stworzenie możliwości pełniejszego wykorzystania praktyki jako istotnej możliwości zwiększenia umiejętności zawodowych. Ponadto, w związku z uruchomieniem Kierunku Bezpieczeństwo międzynarodowe, koniecznym jest przygotowanie odpowiedniej liczby miejsc praktyk odpowiadających wymogom standardów kształcenia dla studentów tego kierunku.

Strategia w zakresie zasobów materialnych

Zasoby materialne Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie służą zarówno działalności dydaktycznej, jak i naukowej. INoB posiada 2 sale wykładowe na ponad 100 miejsc każda, wyposażone w aparaturę do prezentacji multimedialnych (projektory połączone z komputerami i magnetowidami; 8 sal ćwiczeniowych po około 20-30 miejsc. Sale ćwiczeniowe wyposażone są w podstawowy zestaw środków audiowizualnych. INoB posiada własną pracownię komputerową wyposażoną w dwie sale dydaktyczne z 15 stanowiskami komputerowymi każda.

Strategicznym celem INoB jest aktualnie poprawa warunków lokalowych związana głównie z uruchomionym kształceniem na Kierunku Bezpieczeństwo międzynarodowe oraz zwiększenie liczby komputerów.

Strategia w zakresie badań naukowych

Celem strategicznym jest podniesienie pozycji Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie w ocenie parametrycznej. Wymaga to przede wszystkim skutecznej mobilizacji pracowników naukowych do prowadzenia wartościowych badań i publikowania wyników w czasopiśmie o wysokiej randze naukowej, nawiązywania współpracy z renomowanymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą oraz ściślejszych powiązań z otoczeniem gospodarczym. Niezbędne jest też wzmocnienie współpracy naukowej wewnątrz Wydziału Nauk Społecznych, co powinno przynieść efekty w ubieganiu się o finansowanie projektów badawczych NCN, NCBiR.

Podstawą rozwoju naukowego pracowników Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie w najbliższych latach będą oryginalne prace twórcze publikowane w indeksowanych czasopiśmie o międzynarodowym zasięgu oraz zwiększenie percepcji tych osiągnięć przez międzynarodowe środowisko

naukowe (cytowania, wskaźnik Hirscha). Istotną kwestią jest ciągle doskonalenie warsztatu badawczego oraz wprowadzanie nowoczesnych metod badawczych i analitycznych.

Strategia w zakresie współpracy krajowej i zagranicznej

Celem strategicznym Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie jest dalsze rozwijanie współpracy naukowej i dydaktycznej z wiodącymi jednostkami w kraju i za granicą. Należy ją rozwijać perspektywicznie poprzez wspólne publikacje oraz zagraniczne staże naukowe pracowników, najlepiej postdoktorskie, które powinny się wpisać w standardowy rozwój naukowy młodych pracowników. Ważnym elementem międzynarodowej współpracy naukowej będzie kontynuacja wzajemnej wymiany samodzielnych pracowników naukowych z wiodącymi ośrodkami naukowymi.

Kontakty przedstawicieli Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie umożliwiają podejmowanie wielu inicjatyw atrakcyjnych z naukowego i dydaktycznego punktu widzenia. Potwierdzeniem wysokiego poziomu badań jest szeroko zakrojona współpraca naukowa (zwieńczona wspólnymi projektami badawczymi i publikacjami) z liczącymi się partnerami zagranicznymi. Tak, Instytut Nauk o Bezpieczeństwie został w 2019 roku członkiem Deterrence and Assurance Academic Alliance. Jest to Stowarzyszenie uczelni zajmujących się obronnością i odstraszaniem militarnym. Został utworzony przy Dowództwie Strategicznym USA (USSTRATCOM). Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji narodowej w Krakowie jest jedyną uczelnią z Polski i drugą z kontynentalnej części Europy w jakości członka w tej organizacji. Do Stowarzyszenia należą renomowane światowe uczelnie jak Columbia University, Stanford University, Georgetown University, Harvard University, Johns Hopkins University School of Advanced International Studies, Berkley University, Command and General Staff College, United States Naval Academy, U.S. Air Force Academy, University of Notre Dame, Yale University. Koordynatorami ze strony Instytutu są dr Rafał Kopeć i dr Przemysław Mazur, ze strony USSTRATCOM dr Kathleen Cooper.

Sz szczególnie istotne znaczenie ma też pogłębienie i rozszerzenie współpracy z otoczeniem gospodarczym w zakresie badań naukowych, działalności usługowej i eksperckiej oraz dydaktycznej, co powinno zaowocować poprawą innowacyjności badań aplikacyjnych, poprawą finansowania działalności dydaktycznej i zwiększeniem atrakcyjności absolwentów na rynku pracy. Dyscyplina Nauki o Bezpieczeństwie prowadzi stałą współpracę z instytucjami i służbami, wspomagającymi proces praktycznego przygotowania absolwentów do przyszłej pracy, między innymi z Komendą Wojewódzka Policji w Krakowie, Dowództwem 11. Małopolskiej Brygady Obrony Terytorialnej, Okręgowym Inspektoratem Służby Więziennej w Krakowie, Wydziałem Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego miasta Krakowa.

Od dnia 1 października 2018 r. rolę nowoczesnej placówki naukowo-badawczej opartej głównie na kadrze naukowo-dydaktycznej Instytutu Nauk o

Bezpieczeństwie pełni Centrum Symulacji i Doskonalenia Zarządzania Bezpieczeństwem „Pro Patria, Pro Civium” (CSiDZB). Centrum realizuje działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną na potrzeby Instytutu oraz komercyjnie - poprzez świadczenie usług dla podmiotów zewnętrznych w formie: kursów, szkoleń, symulacji i ekspertyz. Zajęcia oferowane przez placówkę oparte są o nowoczesne metody kształcenia, począwszy od kursów hybrydowych i gier decyzyjnych, poprzez zaawansowane zastosowanie: matrycy Haddona, sand drill plan, case study - opracowanych na dotychczasowych lesson learned, a także real action trening (metoda stosowana przez US Army oraz NATO w zakresie kształcenia paramedyków), implikowanego na potrzeby real first aid. W procesie doskonalenia dydaktycznego Instytutu, Centrum jest wykorzystywany do prowadzenia ćwiczeń, treningów i gier decyzyjnych z przedmiotów: Zarządzanie kryzysowe, Logistyka w sytuacjach kryzysowych, Organizacja i zarządzanie, Współczesne zagrożenia terroryzmem, Pierwsza pomoc i innych. Centrum będzie również organizatorem i współorganizatorem konferencji naukowych i warsztatów, a jego zasoby są także wykorzystywane do prowadzenia badań naukowych przez pracowników Instytutu. Centrum jest pierwszym miejscem w Małopolsce o takim profilu i tak realizowanej działalności. Wpisuje się w promowane obecnie przez państwo projekty powszechnej edukacji dla bezpieczeństwa (w tym edukacji obronnej i antyterrorystycznej). W Centrum realizowane będą zajęcia w ramach Legii Akademickiej, ale także – we współpracy z Siłami Zbrojnymi RP (szczególnie Obroną Terytorialną) – szkolenia obronne dla NGO's.

Strategia w zakresie organizacji studenckich

W ramach Dyscypliny Nauk o Bezpieczeństwie działa potężne studenckie Koło naukowe. Znaczącym elementem działalności Koła naukowego są przedsięwzięcia związane z rozwojem kompetencji ratowniczych. Pod kierunkiem magistra Andrzeja Ziarko przeszkolona została grupa studentów biorących udział w akcjach edukacyjnych „Przedszkolak ratownikiem” oraz „Uczeń ratownikiem”. Realizuje ona pokazy oraz kursy pierwszej pomocy dla dzieci i młodzieży z województwa Małopolskiego. Jest to akcja o charakterze ciągłym, promująca umiejętności ratownicze i podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy wśród dzieci przedszkolnych i szkolnych.

Cele na najbliższe lata:

- Udział w Festiwalu Studenckich Kół Naukowych Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie o Puchar Prorektora ds. Studenckich;
- Udział w Akademickich Mistrzostwach Polski Pierwszej Pomocy;
- Działania Koła naukowego w zakresie sportów obronnych: walce oraz strzelectwie;
- Coroczna organizacja cyklu konferencji naukowych „Oblicza bezpieczeństwa”, które zmieniły formułę z konferencji studenckich na ogólnopolskie konferencje naukowe;

- Rozwój studenckiej działalności naukowej związanej z prezentacjami przygotowanych przez studentów referatów w ramach konferencji naukowych w różnych ośrodkach akademickich;
- Przygotowanie przez studentów tekstów naukowych, mających ukazać się w recenzowanych publikacjach naukowych;
- Rozwój działalności sekcji strzeleckiej i taktycznej tak, by równolegle prowadzić szkolenie początkowe dla osób, które przystąpiły do Koła naukowego, jak i realizować bardziej zaawansowane etapy szkolenia;
- Nawiązanie współpracy z firmami i organizacjami skupiającymi byłych żołnierzy jednostek specjalnych, firmami detektywistycznymi itp.;
- Budowanie społeczności szerzej integrującej studentów studiujących na kierunkach związanych z bezpieczeństwem, rozwijających swoje pasje naukowe oraz praktyczne;
- Nawiązanie współpracy z kołami naukowymi działającymi w innych uczelniach w kraju i zagranicą. Podjęto już rozmowy ze Studenckim Kołem naukowym Bezpieczeństwa Wewnętrznego działającym w ramach Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie itp.
- Współpraca z Ministerstwem Obrony Narodowej w opracowywaniu i wdrażaniu inicjatyw związanych z odbudową kadr rezerwy;
- Szkolenia wojskowe studentów w „Legii Akademickiej”;
- Współpraca z innymi państwowymi uczelniami, przede wszystkim Akademią Sztuki Wojennej itp.

Strategia w zakresie źródeł finansowania

Wysoka aktywność naukowa przedstawicieli Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie jest ściśle związana z finansowaniem prac badawczych. Źródło to nie jest jednak wystarczające do prowadzenia badań na właściwym i odpowiednim poziomie, w związku z czym przedstawiciele Dyscypliny Nauk o Bezpieczeństwie zostaną zmobilizowani do pozyskiwania środków na badania, między innymi w ramach konkursów prowadzonych w NCN i NCBiR. Bardzo ważnymi źródłami finansowania badań w latach 2020 – 2024 powinny być badania finansowane przez różne fundusze i instytucje Unii Europejskiej oraz Grupy Wyszehradzkiej.

**„Połączenie sił to początek,
pozostanie razem to postęp, wspólna praca to sukces”**

Henry Ford

Realizacja Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, na podstawie Strategii Rozwoju Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie oraz Strategii Rozwoju Wydziału Nauk Społecznych stawia przed Dyscypliną Nauki o Bezpieczeństwie szereg trudnych długookresowych zadań, związanych z ewaluacją, rozwojem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym. Jesteśmy

zmobilizowani stawiać czoła nowym wyzwaniom szybko zmieniającej się rzeczywistości społecznej.

W rozwiązywaniu problemów rozwoju Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie opieramy się przede wszystkim na własne siły, dorobek i potencjał. Zarazem zdajemy sobie sprawę iż równomierny i wartościowy rozwój Dyscypliny w kontekście Uniwersytetu nie jest możliwy bez ścisłej współpracy i wsparcia ze strony władz Rektorskich Uniwersytetu, Dziekana Wydziału, wszystkich zainteresowanych troską o radykalne zmiany na Uczelni ku lepszemu w zakresie finansowania badań naukowych i wyjazdów zagranicznych; międzynarodowej wymiany pracowników i studentów; praktyk i ćwiczeń terenowych; warunków realizacji zajęć dydaktycznych; zwiększenie udziału samodzielnych pracowników akademickich w rozwoju Dyscypliny.

W związku z zadaniem ewaluacji skupiamy się na stałym rozwoju kadry naukowej; aktywności publikacyjnej oraz grantowej; sukcesywnym rozpowszechnianiu oddziaływań na otoczenie społeczne, uściślaniu kontaktów z otoczeniem gospodarczym i instytucjonalnym; stabilnej rekrutacji kandydatów na studia; ciągłym poszerzaniu oferty staży dla studentów. Projektowane cele strategiczne i operacyjne odzwierciedlają dążenia wszystkich pracowników do umocnienia, a w niektórych elementach, znaczącej poprawy/znaczącego zdynamizowania ścieżek rozwojowych Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie. Przewidywany efekt skonkretyzuje się nie tylko w uzyskaniu właściwej dla Dyscypliny kategorii, ale również na usprawnianiu aktywności badawczej pracowników, realizowanej zgodnie z najwyższymi standardami naukowymi, zarówno na gruncie krajowym, jak i międzynarodowym.

Koncepcja rozwoju Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie kumuluje nie tylko aktualne problemy rozwoju, ale szacunek i uznanie dla tradycji grona uczonych, którzy w bogatym w różnorodności i pięknym życiu akademickim królewskiego miasta Krakowa podejmują badania oraz prowadzą zajęcia dydaktyczne na Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie koncentrują się na problematyce bezpieczeństwa i obronności naszego kraju, uczą studentów demokracji i wolności, ochrony praw i godności ludzkiej.

Zespół Instytutu Nauk o Bezpieczeństwie jako twórczy, organizacyjny i dydaktyczny trzon Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie skutecznie współpracuje z wieloma państwowymi strukturami i służbami na różnorodnych płaszczyznach, elastycznie dopasowując prace naukowe do zmieniającego się świata oraz proponując coraz to nowsze, coraz bardziej zaawansowane i innowacyjne projekty naukowe, dydaktyczne, grantowe. Efekty jego pracy często nie są łatwo dostrzegane.

Współczesny człowiek już zdążył przyzwyczać się do postępu w różnych jego postaciach, nie zdając sobie jednak sprawy z tego, ile wysiłku, profesjonalizmu i poświęcenia pochłania opracowanie odpowiednich do tego bezpiecznych technologii, metod edukacji i zarządzania, rozwiązań organizacyjnych, norm prawnych, aktywności wykładowców, studentów i absolwentów.